

Tēs Kainēs Diathēkēs Hapanta ...

[S.I.], [1573]

Η Του Αγιου Ιακωβου Επιστολη Καθολικη.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71715](#)

εν αναθεωρύντες τὸ θεῖον τὸ ἀναγογόν,
μηδεὶς δέ τι πάτειν. οὐδὲς καὶ οὐδὲς καὶ
οὐδὲς εργόν ὁ ἀντός, καὶ εἰς τὸν αἰώνας. διδα-
χαι τοικίλιας καὶ ἔνεις μὴ φεύγεσθε.
καλογρυ χάρετι βέβαιασθε τὸ καρδιάν, οὐ
βεφύσαστι, εἰς τὸν ἀφελεῖτον οἱ φεύγα-
το πόστας. ἔχουν δυσταξίειαν, εἰς τὸ φα-
γεῖν τὸ ἔχοντας ἐξούσιαν εἰς τὴν σπουδὴν λα-
βει τούτων. ὃν γὰρ εἰσφέρει τὸ ζῶν τὸ αἷμα
τοῦ ἀμερτίας εἰς τὰ ἄγα μίαν τὸ ἀρχε-
ρίως, τετων τὰ σώματα κατακεῖται ἔξω
εἰς τὸ παρεμβολής μίσκην ιπτάει, ηντα πάσαν
διὰ τὸ ιδία τοῦ αἵματος τὸ λαόν, ἔχω τὸ πύλην
εἰς ἑπαθε. τούτῳ εἰδρύχνεινα τρέψεις ἀντὶ ἔξω
τὸ παρεμβολής, τὸ οὐδισμόν αὐτῷ φέροντες.
καὶ γὰρ ἔχουν ἀδειά μένεσσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
εἰς μέλλεσσαν δημιουργούν. διὰ τοῦτο οὐδὲ αἴσφε-
ρομεν δυσίαι ανέστειας μικραντὸς τοῦ
θεοῦ, πετέσι, καρπὸν χλεύειν ὁμολογεύντων
εἰς τὸν ὄντοματον αὐτῷ. τὸ δὲ ποιεῖται καὶ κοινω-
νεῖς μὴ διπλωματίασθε. ποιαντες γὰρ θυ-
μόφοις οὐδέποτε, ητανείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυ-
πνεοντες μέσθιτον τὸ φυγάν οὐδέν, ὡς λόγοι διπλο-

Περὶ ἐβραϊκῆς γράφης δοτὸν τῆς ΙΤΔ.
λέσχης μὲν πριμοθέτα.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΔΙΚΗ.

C.

Αδελφοί μα, μή σέ περισσωποληγάται ἔ-
χετ το πίστη την κυρία ήμῶν οὐκέτε χειρίζεται
μέσης. οὐδὲ γά εἰσινθη εἰς η σωματικούς
καὶ αὐτὸς χρυσοπολεῖται οὐδὲντος λαμ-
πρᾶς εἰσινθη τοι, πιστός εἰς την πατέρα τοῦ θεοῦ
πικού θητείαν ητούτη τοῦ φορέα του οὐδὲντα
πλευτερού, καὶ εἴ ποτε αὐτού, σὺ κάτεκ τοῦ
καλώτοι, τοῦ πιστοῦ εἴπετε, οὐ τοῦ θεοῦ,
οὐ κατέκατε τοῦ τοῦ πατέρα του μα. καὶ οὐ
πλευτερεῖτε σε ἐμούτοις, καὶ ἐγγένεοι κατεται
μετελογισμῶν πονηρού, ακατάτοι, ἀδελφοί
μη ἀγαπατοῖ, ἀλλὰ οὗτος ἐξέκεκτο σὺν
πιστοῖς τοῖς κύριοις πλευτίοις σε πινγάν, καὶ
εὐομένης τῆς πιστούς εἰς ἐπιγείρατο τοῖς
ἀγαπατοῖς αὐτοῖς, υἱοίς ἐν πιμάστοις τὸν
πιστοῦ. ἀλλὰ οἱ πλέονι κατεβανασένευσιν
ὑμῶν, καὶ αὐτοὺς ἔλαβον οὓς εἰς κερτύρια;
τοι διανοία τοῦ θεοῦ οὐδὲν οὐδα πο
πικλιθεῖεν οὐδὲν οὐδεν; εἰ μὴ τοι ὑδοι τε-
λεῖτε βαπτιστού, καὶ οὐ γραφεῖτε, ΑΓΑΠΗΟΥΣ
τοῦ πλησίου σα ως σεαυτούν, κατελῶτε πιστεῖτε.
οὐδὲν τοῦ περισσωποληγάται, αὐτορίταις ἐργά-
ζεται, ἐλεγχόμενοι ψυχὴ τῷ γέμει τῷ παραχ-
ρήσατο. οὐτοις γαρ οὐλον τοῦ νόμου τηροῦσι, πιστοί
τοι εἰνί, γέργερε πατέτων οὐδεος. οὐ γά εἰπάν,
Μη μοιχεύσης, εἴπε καὶ Μη φονεύσης. εἰ δέ
εἰ μοιχεύσης φονεύσης ὁ γέργονας παρεχό-
ται νομος. ξτω λαλεῖτε, καὶ ξτω ποιεῖτε, οὐς
διάτειρας πλούτοφεροις μελλοτες κείνεσθε.

δαινής² Ο, καὶ δεῖ μάταιος τῷ Φύτῃ τῇ αὐ-
τῇ διατάσσει. οὐτὶ γλώσσας ὑδεῖς δίνα³ οὐτὶ
δρόποις διμάσται, οὐτοτάχειον πεκόν⁴
ἢ μεσὶν οὐδενατηφόρος. εἰ αὐτὴ διλεγχεῖται
ἢ δεον, οὐ πατέται, οὐτὶ συντάκτωμέναια
τὸν αὐθόπτειον τοῦ καθεῖτος ἐμείσωτιν τοῦ χε-
ρούπας. εἰ τὸν αὐτὸν σόνταςτος ἐξέρχεται δι-
λογίζει, οὐ κατέπάσα. οὐτὶ δὲ, ἀδήρφοι μις ἀδα-
πτονοι, ταῦτα τῷ το γνέαδ. μάτι τη πηγή εἰ-
ατὸν αὐτὸπτον βρύση τὸ γλυκύν, οὐ τὸ πικρόνυμη
δίνα⁵, οὐδήρφοι μις, συκῆ ἐλαῖας ποιοῦσι, οὐ
ἄμπελος τοκεῖ. οὐτος ἐδειμάτια πηγὴ ἀλυκῶν
ἢ καὶ γλυκού ποιοῦσι θύλαρα. εἰ τις σοφεῖς, καὶ
ὄπιτισμων εὖ ὄμιτ, δέξεται τὸν αὐτὸν κα-
ταγαστροφίας τὰ ἔργα εὖτος εὐ καρδιάτη πο-
φίας, εἰ τὸν πικρὸν ἔχεται, οὐτὶ διένθαται εὖ
τὴν καρδίαν ὑμέν, μικρὰ τακαυχάδει καὶ φεύ-
γειδει καὶ τὸ ἀλιθείας· οὐτὶ διέντι τη σο-
φίας αποθετικατριχοῦνται, ἀλλα ὄπιτιγρος,
16 ψυχῆς, διαινούντων· οὐτος γε τὸν ζῆλος καὶ ἐρί-
θης. σκέψαι ακτατασσοίται καὶ τοι ταῦτα φάντον
17 φρέσχημα. οὐτὶ ἀνωθεν σοφία περιστοτος μέτα-
γνη οὔτε, ἔτι τα εἰρηνική, ἐπιφάνειας, διπλεύσις,
μεσὶν ἐλεῖς, καρποῖν ἀλιθεῖαν, διέκαρπος, καὶ
18 ανυπόριτος. καρπὸς της δικαγούσιν, σε-
ειρηνική πετειτε την ποιοῦσιν εἰρηνικό.

* Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι σὺ ίμιν; ὃν εὐ-
τεῦθις, ἐπὶ τὸ ιδούντων οὐκαντὶ σεστέντων
ἢ τοῖς μέλεστιν οὐκάν, ὅπιδυμίτετε, καὶ
καὶ ἔχετε· φορεύετε καὶ γλώστε, καὶ σφύραδε
ὅπιτυχεῖν· μάχαδεις, πολεμεῖτε· καὶ τότε
ζετε, διὰ τὸ μὲν αἰτεῖδες οὐκάν· αἰτεῖτε, καὶ
εἰ λαμβάνετε, διότι οὐκός αἰτεῖδες, οὐαὶ σε
ἢ ιδούταις οὐκάν δεσπαστοπτε. μικροὶ καὶ
μοιχαλίδες ἐπὶ οὐδετέστη φιλέα ταχό-
στας εἴησα τὸ θεῖον βέσιν· οὐδὲν δὲ θουλιδή
φίλος εἴη τὸ οὐρανός, εἰχθός τὸ θεῖον ηγεθίσα-
τε περιθυμεῖτε τὸ πεντέν τὸ γραφή λέξι, Πρό-
φθιον ὄπιτοδε τὸ πονερό δὲ οὐκεπικονοσί-
ση ηὔγει, μετ' οὐαῖς δέδεσται χάρεσθαι διδά-
σι, Κύρος ἵστριφατοις ἀντιτίθασε, ταῦθι
τοιοῖς δὲ οὐδεν τούτοις χάρειν. οὐστάγιατε οὐδὲ τὸ
θεῖον αἰτίστε τὸ διαβόλον, καὶ φεύγετε ἀφ
τὸ οὐκάν. Ἕγιοντε τὸ θεῖον, καὶ οὐδέποτε οὐκάν. Ιε-
δοτάρι τοτε γείρας, ἀμφερπολοί, καὶ ἀγνότατε
καρφίσεις, διψυχοι. τελεστασερίστε καὶ πε-
θίστε, καικλασθατε· ὁ γέλως οὐκάν εἰς
πεντός μετατραχίτω, καὶ χαρεῖ εἰς κε-
ρο τοφέαν. πατρινόδητε σφύτοπον τὰ κυρία,
ταὶ καὶ οὐδέποτε οὐκάν. μὲν οὐκεπαλαίτε ἀλλή-
λων, αὐτοελφεῖς· οὐκεπιλαΐων αὐτοῖς φέρε, καὶ

κρίνων τὸν ἀπόλυτον ὄντα, καθεταλατεῖ νόμος,
καὶ κρίνει νόμον. εἰ δὲ τὸν μόνον κρίνεται, τὸν δὲ ποιη-
τὴς νόμον, ἀλλὰ κριτής, εἴς τοι δὲν ὁ νομοθέτης πο-
δὸν μηδέποτε σώσει καὶ διπλόνοι. σοῦ δέ τοι
εἴ δε κεράνθη τέτερον; ἀλλὰ τοῦτο οὐ λεγούτε, 13
σημειῶσῃ καὶ ἀνέμην περὶ σώματα εἰς τινὰς
ἢ πόλεις, καὶ πειστούμενοι σκέψην εἶναι τὸν ἄντρα, οὐ
ἐμοὶ πορθούμενον, καὶ κερδήσσωμεν οὐτούς αἱ
δημόσιαι τοῦτο τὸν ἄντρον ποιεῖν δὲ οὐδὲν οὐδὲν;
ἀπομεινάς γάρ εἴπειν τοσούς οὐδένεν φανούμενοι,
ἔπειτα τοῦτο καὶ ἀστακούμενοι. αντιτελεῖται δέ τοι
μῆτρα, εἰπὼν οὐ κύριος δεληπήσης, ηὔστοιμος, καὶ
ποιήσουμεν τοῦτο οὐ κατέληπτον. τοῦτο δὲ κακοχάραξτον
εἴ τοι ἀλαζονεύεις οὐκάντον πράττεις οὐδένεις τοι
ποιεῖν, καὶ μη ποιεῖντα, ἀμφερτία μεταβολὴν 17

Αγε τὸν οἱ πλέοντες κλαύσατε ὀλοκλήρω-
τες δὴ τὰ ταλαιπωρίας ὑμῶν ή τε εἰδῆσθε-
νατο. οἱ πλέοντες ὑμῶν σύσιτε, καὶ τὰ γράπτα
ὑμῶν σητοῦσθατα γέρυντο. οἱ χειρός ὑμῶν
καὶ ὁ ἄργυρος κατίφερος, οὐδὲ οὐδὲ αὐτὸς εἰς μη-
τόχουν ὑμῖν ἔσται, οὐ φάγος. Τὰς σάρκας ὑ-
μῶν ὡς πέτρα. ἐδησαντίστητε ἐν ἐχάταις
μέσοις. ιδὼν οἱ μαθός τοι ἐργάζεται τὸ ὅμοιόν-
των τὰς γάρδας ὑμῶν, οἱ πτερηναῖς οὐ φ-
ύγοντες, κρίνεται καὶ βοᾶται τὸ δερσόν ποιεῖ
τὰ δάστα περί τας καβαλάς εἰσηγήνεται προ-
φύσατε δὴ τὸ γῆς, καὶ ἐπιταταλήσατε ἐβρά-
γκατε τὰς καρδίας μηδένος σὺ νίμιστα φέ-
γγος κατεβιβάσασθε, ἐφονεύτατε τὸ δίκαιον
εἰς αὐτὸν τὸ θεῖον. μεκροδυμιόποτε, οὐ
ἀδελφοί, οὐτοις τὸ περιστάτην περίπτερον
γενερός σὺν ζερῷ τὸ περιτονικόν τοι γῆς,
μεκροδυμιόν εἰσαὶ αὐτόν, οὐτοις αὐτὸν οὔτε το-
ποφύμιον οὐ, ὅγειμον. μεκροδυμιόποτε καὶ
ὑμεῖς, σημίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, οὐτί
περιστάτη τὰ κυρέαν ἔγγικε. μη δενάζετε
καὶ ἀπόλλων, ἀδελφοί, οὐταὶ μη κριθεῖτε ιδὼν
κριτής τῷρε τῷρε θεοῦ σὸν ἔπικε. Λαόδικα
λάβετε αὐτοὺς με, τὸν κακοποθεῖας, καὶ τοὺς
μεκροδυμίας, τὸν περφότας, οἱ εἰλέσθου-
τοι ὀργάνικοι κυρίου. ιδὼν μεκροδυμία τοῦ
πάτερθροντας, η ταυτομονία ιδεῖ πεποστε,
καὶ τὸ τέλος κυρίαν εἰδεῖ γε, ὅτι πολυβίστατο-
χέος θέτει καὶ αἰσθίμοναν. πρὸ πάντων οὐδὲ
φοί με, μη ὄμοιότε, μη τοῦ ἐρεγοντού μητε
καὶ μητε ἄλλον τινά ἵρκον ἡ πόλις ἐν ὑμῖν
τὸν τοιούτον, καὶ τὸ διάδοξον οὐταὶ εἰς ταύτην πο-
τίσσοντε. κακοποθεῖτε τὸ εἰς ὑμῖν περισσότε-
χεδότο. οὐ δυνατόν τοι; Φαλάρέτω. ἀδενεῖ ποιεῖ
εἰς ὑμῖν περισσοκλειστάτω εὖ περιστυπέρες

Φίλικονος, καὶ περισσοῦ ἔμαθον ἵπταιντο, ἀλεῖφαντες αὐτὸν εἰλάσθησαν τῷ πώλῳ οὐκέτι τοῦ
τοιχοῦ. καὶ ἦ δύχη τὸ πίστεως στόλος τὸ καρυον-
τα, καὶ ὡραῖον αὐτὸν ἐκέριστο· καὶ ἀμεριταῖς ἢ
τοποτοποιοῖς, ἀσθενῆστος ἀπόλετος. ξένοιο λογισμῷ
ἀπόλετος τὰ παρεργάτηστα, καὶ ἔναρδε
ὑπὲρ ἀλλάλων, ἵπτας ἴστροντες πολὺ ἰσχυρούς
τοῦ διάστητος δικαιίου εἰργαζόμενον. ἄλλας ἀνθρώπους
μὲν ἀμοιβαῖς προτίθεται, καὶ περισσοῦ χαρο-
πλάνης προτίθεται.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α^ρ.

Δ.

ΠΕΤΡΟΣ Δούστολος ἱ-
στος χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς πε-
ριπολίμονος διαστορᾶς
πόντη, γαλιτίλας, λασ-
παδονίας, ἀσθενεῖς, καὶ βι-
θυνίας, καὶ τὰ πρόγνωστα
τοῖς περίστατος ἀγαπητοῖς
καὶ φαντομοῖ αἴματος, τοῖς χρι-
στοῖς καὶ χάρεσιν ὑμῖν καὶ εἰρήνην πληθυσθεῖν. δι-
λογισθέον θέσθαι, καὶ πετάξει τὸ κυρίον ἡμῶν
τοῖς χριστοῖς, δικαίῳ τὸ πολὺ ἀντεῖλεος αἰνα-
χριστοῦς, οὐδὲν εἰς ἐπίστατο ζῶσαν διακα-
ταστούς τοῖς χριστοῖς ἐπειδὴν τοῖς χρι-
στοῖς ἐγένετο· τοῖς ἀγαπητοῖς, καὶ αἱμαρ-
ποντοῖς, τετρημένοις τοῖς ψευδοψιδίοις, τοῖς
ἐν δυνάμεις. Σέν φρερού μέρεις διὰ τὰ πίστεως, εἰς
σωτήρας ἐπείμαντος τοῖς ψευδοψιδίοις καὶ
μὲν ἐχάτοντος ἐν δικαιολόγῳ τῷ ἀρτι, εἰς
διατομῆς, λυπηθεῖσεν τοικείλοις πειρα-
τοῦσιν· ἀλλὰ τὸ δοκίμιον ὑμῶν τὸ πίστεως πολὺ¹
πιμοθερεύοντος χριστού τὸ δοκίμιον τοῦ ψευδοψιδίου
τοῦ ποντοῦ καὶ δόξαν, ἐν δοκοτελεῖ τοῖς χρι-
στοῖς· ὃν ἐκ εἰδότεος ἀγαπῶστε, εἰς ἐν ἀρπῇ μὲν
ἔρδουτες, πειραυτεῖς δὲ, ἀγαπαλαθεῖτε χαρά-
σσαντελαλήτω καὶ δεδεξασθεῖτε κομιζόμενοι
τὸ τελος τὸ πίστεως ὑμῶν, ποντικόν ψυχῶν.
τοῦ ποντοῦ τοῖς σωτηρίαις ἐξεργάτηστος καὶ ἐκρεμοτοῦ
τοῖς σωτηρίαις εἰς ὑμέτερος χάρεσιν τοῖς περι-
φεύσαντες· ἐργάνοντες εἰς τίνα τὸ πονο-
καρδινάδηλο τὸ ἐν ἀνταῖς πονεῖται χριστοῖς,
πειραυτάρεμον τὸ ἐν χριστῷ παθόμα-
το, καὶ τοῖς μὲν πειραταῖς δόξαις· οἵτινες χαλ-
φῶν ἐπὶ τὸ χιλιότονος διεῖν τὸ διπλόνανάνθια,
ἄντιον ἀντιτέλαι ὑμῶν διὰ τὸ βαρεγενοταρα-
γον ὑμέτερον τοῖς ποντοῖς χριστοπαλέντη-
στοις κρανοῖς, εἰς ἀποθανόμενον τῷ πειρα-

χάται· Φίδιον ἀγαζωσάμενοι τὰς ὁσφύας τοῖς το-
δικούσις ὑμῶν, πίνοντες, τελέως εἰπόντατε
δηπτὸν φρουρίων ὑμῶν χάρειν ἐν Λποταλέ-
ψι τοῖς χριστοῖς, ὡς τεκνα γεννακοῖς, μὲν τα-
σιρικατοῖς αἷμασιν θεραπευγεῖν τὴν ἀνοσίαν
ὑμῶν διπλωμάταις· ἀλλὰ καὶ τὸ καλέσαν τοῖς
ὑμάσι ἀγαπητοῖς· ἀλλοτε ἀγαπητοῖς τοῖς πάσοις ἀναστρο-
φῇ ψυχῆστε· Μίστη γέγενεται, ἀγαπητοῖς· τοῖς
τελεῖσθαι τὸ ἀπερσωτοπολάτην πειρωντα
καὶ τὸ ἐπέκτατον ἔργον, ἐν φίδιον τὸ περικάλε-
υμαν χρόνον ἀναστροφῆσθε· εἰσήρθη ὅπερ εἴ-
θεταρπτος ἀρχηρίῳ ἡ χρυσοῦρα ἐλυτρώστε τοῖς
τοικείλοις υμάσιν απατερφούσι παραπορε-
θῶσι· ἀλλὰ πρώτη αἴματος ὡς ἀμνάς αἱμάτων τοῖς
καὶ ἀπτίλων χριστοῖς, περεγνωσθεῖσι περε-
καταβολῆς κοσμοῖς, πανταρθέντος ἐπὶ τὸ
χάταιν τῷ χρόνῳ διεῖν υμᾶς, τοῦ διητοῦ ἀποτελε-
τεπενοτατος εἰς δεῖρα τὸ ἐγένετον τοῦ δι-
νεκρῶν, καὶ διέρχεται ἀποτελεσμάτων, δεῖτε τὸ πίστην
ὑμῶν τοῖς εἰπότεος τῷ εἰς δεῖρα. ταῖς ψυχαῖς τοῖς
μῶν ἐγκυοτεος ἐν τῷ γεννακοῖς ἀλιθείαις
διὰ τοικείλοις εἰς φιλαδεῆταις ἀντοπόνε-
τον, εἰς κατερπάνας καρδίες ἀλλάλεις τοῦ πατή-
σατε εἰκενίας, αἰαγεγένηταις· τοῖς αὐτοῖς
εἶτε φιλερπτοῖς, ἀλλαζόφθαρτοις, διὰ τοῦτο τοῖς
ξενίσταις καὶ μεμίντετοις τὸ μετόπια διοπτάσσοντες
στρεψόμενοις καὶ χόρτοις, καὶ πάσαις διόπτραις τοῖς
ἄλιθοις χόρτοις· ἐπέκτατο τὸ χόρτον, καὶ τὸ αἴθος
ἐπιπλέετο· τὸ διεργάμα κυρίων μῆνες εἰς τοῖς
τοῦ πειρατοῦ· τοῦ διεργάματος τὸ διεργάμα τὸ δι-
αγελασθέντον εἰς ὑμάτες.

Αποθέματοι οινῶν πάτερι κακίας, καὶ πάντα-
τε δόλον, καὶ πάποντες, καὶ φθόνος, καὶ πά-
σας κακαλαλέας, τοῖς ἀρτιδόντες φρέση, τοῖς
λογκαῖς, ἀδελφοῖς γέλαστοις πειρατοῖς, τοῖς ἐν
διπλῷ ἀνέκειθαι τοῖς· εἴσθη ἐγένετο δηπτὸν τοῖς